

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Public land in the Roman Republic : a social and economic history of the ager publicus

Roselaar, S.T.

Citation

Roselaar, S. T. (2009, January 14). *Public land in the Roman Republic : a social and economic history of the ager publicus*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/13401>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/13401>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

STELLINGEN

Behorende bij het proefschrift *Public land in the Roman Republic: A social and economic history of the ager publicus*

Door Saskia Tessa Roselaar

1. *Ager publicus populi Romani* was reeds vanaf de vierde eeuw v. C., ook in kwantitatief opzicht, een zeer belangrijke categorie land in grote delen van Italië.

Contra: Rathbone, D. W., 2003. 'The control and exploitation of *ager publicus* in Italy under the Roman Republic,' in: J.-J. Aubert (ed.), *Tâches publiques et enterprise privée dans le monde romain* (Neuchâtel and Geneva) 135-178

2. Economische ontwikkelingen in de derde eeuw v. C. leidden tot een grotere vraag naar landbouwgronden, waaraan de Romeinse staat tegemoet kwam door het creëren van nieuwe categorieën *ager publicus* waarvan de bezitters een relatief sterke juridische positie hadden.

3. De meeste *ager publicus* was gelokaliseerd in de periferie van Italië; de groei van het aantal commerciële landbouwbedrijven in midden-Italië in de tweede eeuw v. C. kan daarom niet in hoofdzaak op *ager publicus* hebben plaatsgevonden.

4. De privatisering van *ager publicus* tijdens en na de landhervormingen van de Gracchen was een direct gevolg van de sociale en economische problemen die zich voordeden in de tweede eeuw v. C.

5. Films, boeken en computerspelletjes die te maken hebben met de Oudheid zijn van groot belang om de interesse van jongeren voor deze periode te vergroten en hen zelfs te laten kiezen voor de studie Geschiedenis; oud-historici moeten daarom

actief betrokken zijn bij het produceren van dergelijke media om de historische correctheid ervan te waarborgen.

6. Een goede kennis van Latijn en Grieks, alsmede van epigrafie, is van groot belang voor het bestuderen van de Oude Geschiedenis; iedere student zou tenminste enige basiskennis van deze vakken moeten bezitten.

7. Om studenten enthousiast te maken voor het vakgebied is het noodzakelijk hen zo vroeg mogelijk bij onderzoek te betrekken, en hen zo mogelijk actief mee te laten werken aan het onderzoek van hun docenten.

8. Actief meedoen aan re-enactment geeft historici een waardevol inzicht in de militaire geschiedenis van en het dagelijks leven in de Oudheid.

9. Tijdens het schrijven van een proefschrift doet men kennis en ervaring op die ook zeer nuttig is voor een carrière buiten de academische wereld; men denke alleen al aan de capaciteiten voor planning en organisatie die nodig zijn om binnen vier jaar een dergelijk project af te ronden.

10. Iedereen zou tenminste eens in zijn leven enkele maanden aaneengesloten in het buitenland moeten doorbrengen.

11. Goede kleurpotloden zijn onontbeerlijk voor de studie van de antieke geografie.